

Podul

Carmen

Două maluri și un pod
Sunt al fanteziei rod
Căci pe pod trec, zi de zi,
Miazănoapte-miazăzi!

Pe un mal e armonia,
Liniștea și veselia...
Iar pe celălalt e stresul,
Zgomotul și interesul
De-a avea și a lua
De la viață, fără-a da!

Stau pe pod de multe ori
Cu gândul, privirea-n nori...
Și n-aud că-n jurul meu
Trece viața cu tupeu.

Mă întreb (și tot mai des):
„Pân`-acum ce-am înțeles,
Trecând zilnic pe un pod?
Nu cumva podul e-un cod?”
Iată că azi m-am oprit
Între maluri și-am privit...

Sub pod trece apa vieții
Pe care-o cântă poezii
Și în care se-oglindește
Chipul celui ce-o privește.

Astfel mi-am văzut și eu
Chipul...și așa de greu
Mi-a fost să accept că podul
Mi-a furat viața cu totul...
Și m-am aruncat în apă,
Am văzut viața sub lupă...
Podul, malurile sunt
Ca să țină la pământ
Sufletele celor care
Au uitat că viața este...
Trecătoare.